

1. Do svě - ta, kde jsi s lid - mi žil,
i nás jsi ta - ké po - sta - vil
ú - rad - kem od věč - no - sti.
Ty, Bo - že sva - tý, ne - měn - ný,
z Ma - ri - e Pan - ny zro - ze - ný
do na - ší u - bo - ho - sti.
Tam, kde zní pláč, slo - va lži - vá,
kde na - dě - je už ne - ní,
v tom - to svě - tě pro - sí - me
tě o tvé po - tě - še - ní.

2. I když se k tobě modlíme, nic o tvé slávě nevíme, / nedáš-
lí Ducha zření. / A jistot žádných nemáme, než že se s tebou
shledáme / v tvém jménu shromáždění. / Z nás sejmi strach,
dej nám víru / k jasnému vyznávání. / V tomto světě prosíme
tě o tvé slitování.

3. I cenné dílo životní nám může shořet v onom dni /
tvrdého zkušování, / kdy budeš vážit ryzost slov, sirotků pláč
a slzy vdov / a naše odmítání. / Láska tvá ať z kříže brání / ty
námi zanedbané. / V tomto světě prosíme tě o tvou milost,
Pane!

t: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979